

“ఒరిగిపోయిన వంతెన”

త్రులాభార దేశం పానకాల రాజు పాలనలో సస్యశ్యామలంగానూ, సుఖశాంతులతోనూ విరాజిల్లుతూ వుండేది. దేశానికి “ముఖ్య జలాధారమైన “రిదాగో” నది కాలవల ద్వారా అన్ని మూలలకి నీటి సంపద అందించినా రాసురాసు రోడ్డు రవాణాకి అంత రాయంగా పరిణమించింది.

కాబట్టి “రిదాగో” నదికి “కిందూరు” దగ్గర బ్రిడ్జి కట్టించడానికి పానకాలరాజు గారు నిర్ణయించి ప్రజాస్వామ్య పద్ధతితో తెండర్లు పిలిపించారు. దానితో పాటు పక్కనే వున్న కాలవ మీద వంతెన కూడా కావాలి కాబట్టి సదరు కాలవ మీద చిన్న వంతెన కట్టడానికి కూడా తెండర్లు కోరడమైనది.

ఈ లోగా పైవూరు దగ్గరవున్న పంటు మీద వాహనాలు దాటించుటకుగాను సర్దారు వారు తెండర్లు పిలిచి తద్వారా రవాణా సౌకర్యాలు పెంపొందించుటకు పథకాలు

రూపొందించారు. పెద్ద బ్రిడ్జిమీద మూడు కోట్లకి తెండర్లు పెటారు కంసుడుగారు వారి మేనల్లుడైన కృష్ణారావు చిన్న కాలవ మీద చిన్న బ్రిడ్జికి, పంటుమీద వాహనాలు దాటించడానికి చెరో క ముప్పయివేలకి సిద్దం అయ్యాడు.

తాను రోడ్లమీద వ్యవహారం చేస్తూండగా తన మేనల్లుడు మిడ్డి ముప్పయివేలకి ప్రయత్నించడం చాలా చిన్న తనం అనిపించింది. వెంటనే మేనల్లుడికి కబురు పెట్టి “ఇలా నువ్వు చిల్లరకోసం కక్కుర్తి పడ్డం నాకు నామోషీగా వుంది. కావాలంటే పెద్ద బ్రిడ్జి కంట్రాక్టులో పావలా వాటా ఇస్తాను. రా!” అని ఆహ్వానించారు కంసుడుగారు. “చిల్లరమీద చిన్నచూపు చూడకు మామా! నీకు అంతగా అవమానంగా వుంటే నేను నీ మేనల్లుడని ఎవరికి చెప్పకు.” అని వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణారావు.

పెద్ద బ్రిడ్జి కంట్రాక్టు కంసుడుగార్కి, చిన్న బ్రిడ్జి మరియు పంటు ట్రాఫిక్ కంట్రాక్టు కృష్ణారావుకి ఇవ్వబడ్డాయి.

వీలైనంత త్వరలో పెద్ద బ్రిడ్జి పూర్తి చేసి పంటుమీద రవాణా దెబ్బకోట్ల మేనల్లుడికి గుణపాఠం నేర్పాలని కంసుడుగారు శ్పయించి చకిచకా పనిచేయించ సాగారు.

“నదిమీద పెద్ద బ్రిడ్జి కట్టినా కాలవమీద కనెక్టింగ్ బ్రిడ్జి లేకపోతే ఏం లాభం? అని కృష్ణారావు మామగారు ఎంత తొందరగా పని చేయిస్తున్నారో అంత ఆలస్యం చేయసాగాడు. పెద్ద బ్రిడ్జి పూర్తికావచ్చినా చిన్న బ్రిడ్జి ఇంకా ప్రారంభదశలోనే వుండిపోయింది. పర్యవసానంగా వేరే మార్గాంతరంలేక వాహనాల రవాణా అంతా పంటుమీదనే ఆధారపడవలసి వచ్చింది. పెద్దనుకున్నా లాభాలు అపరిమితంగా వచ్చిపడి పోసాగాయి

అల్లుడి తెలివి తేటలకి లోసల సంతోషించినా కంసుడిగారిలోవున్న అహంకారం ఆయన్ని రెచ్చగొట్టింది. ఎలాగైనా అతనికి బుద్ధి చెప్పాలని ఆయన పథకం వేశారు. “రిదాగో” నదిమీద “పైవూరు”

దగ్గర రోడ్డు కం రైలుబ్రిడ్జి నిర్మాణం చాలా అత్యవసరమని స్థానిక నాయకులచేత ప్రజలచేత మహజ్జు పెట్టించారు. ప్రజా శ్రేయస్సు దృష్ట్యా పానకాలరాజు గారు అర్జంటుగా తెండర్లు పిలిపించారు. ఆ కంట్రాక్టుకూడ కంసుడుగారికే లభించింది చిన్న బ్రిడ్జి పూర్తి చెయ్యడం ఆలస్యంచేసి పంటుమీద లాభాలు గడిస్తున్న మేనల్లుడికి బుద్ధి చెప్పడం కోసం రోడ్ కం రైలుబ్రిడ్జి వేగంగా నిర్మించడానికి కంకణం కట్టుకున్నారు కంసుడుగారు.

కిందూరు దగ్గర కాలవమీద చిన్న బ్రిడ్జి నిర్మాణం పూర్తి కాకుండానే ‘పైవూరు’ దగ్గర ‘రిదాగో’ నది మీద రోడ్ కం రైలు బ్రిడ్జి నిర్మాణం పూర్తయింది. రోడ్ కం రైలు బ్రిడ్జి మీద వెళ్ళే వాహనాల నుంచి ఆసీలు వసూలు చేయడానికి తెండర్లుకూడా విలవడం జరిగింది.

రోడ్ కం రైలుబ్రిడ్జి బోల్ గేటు దగ్గర వాహనాల ఆసీలు వసూలు చేసే కంట్రాక్టు కృష్ణారావుకి లభించింది.

కిందూరు దగ్గర చిన్న బ్రిడ్జి, పెద్ద బ్రిడ్జి పూర్తవడంవల్ల పైవూరు దగ్గర రోడ్ కం రైలుబ్రిడ్జి తయారవడంవల్ల పంటుమీద

వాహనాల రవాణా తగింది. అపరిమిత మైన లాభాలకి అలవాటు పడిన కృష్ణారావు పంటుమీద ఆదాయం తగ్గేసరికి కొంచెం కంగారుపడినా పైకిమాత్రం చాలా నిబ్బరంగా కన్పించాడు

కంసుడుగారు మేనల్లుడికి కబురుపెట్టి “ఇప్పటికై నా మించి పోయింది లేదు. జేరేజి కంట్రాక్టుకూడా నాకే వస్తుంది. అర్థరూపాయి వాటా ఇస్తాను అమ్మాయి నిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానురా!” అని పిలిచారు. “ముప్పావలా వాటాయిసేగాని కిటదు” అని మొరాయిచాడు కృష్ణారావు.

“నువ్వు సంపాదించిన చిల్లర - చిల్లరగానే పోతుంది. నీ పొగరుమోతనం తగ్గక నువ్వే వచ్చి బతిమాలతావులే” అన్నాడు కంసుడుగారు కోపంగా.

“ఏదోరోజు నువ్వేవచ్చి నా కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేస్తావు” అన్నాడు కృష్ణారావు నిబ్బరంగా.

“ఏం చూసుకుని ఇంత మిడిసిపడుతున్నావు? ఏది నమ్ముకుని ఇంత విర్రవీగుతున్నావు?” అని కంసుడుగారు కోపంతో ఆశ్చర్యపోయారు.

“నేనే నమ్ముకున్నాను మామయ్యా! నువ్వు సంపాదించేది నీ కూతురి కోసం కాదా? ఈలోగా నేనుకూడా కొంత సంపాదిస్తాను” అని వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణారావు.

కొన్నాళ్ళకి కర్డుడి రథంలా కంసుడుగారు కిందూరు దగ్గర “రిదాగో” నదిమీద కట్టిన పెద్ద బ్రిడ్జి పక్కకి ఒరిగి పోయింది. పర్యవసానంగా అటు వెళ్ళే వాహనాలుకూడా పైవూరు బ్రిడ్జిమీదనుంచే వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. ఆసీలు వసూలుచేసే కృష్ణారావు అనతికాలంలోనే అంతులేని ఐశ్వర్యాన్ని సాధించాడు.

ముప్పావలా వాటాని, కూతుర్ని ఇచ్చి కాళ్ళు కడిగి కృష్ణారావుకి కంసుడుగారు కన్యాదానం చేశారు.

“ఒరే క్రిష్ణా! నీ ఆత్మ విశ్వాసం గొప్పదిరా!” అని మనస్ఫూర్తిగా మెచ్చుకున్నారు.

“ఆత్మ విశ్వాసం కాదు మామా! నేను మొదట్నుంచీ నిన్నే నమ్ముకున్నాను. నువ్వు కట్టిన బ్రిడ్జి ఎన్నాళ్ళు నిలబడుతుందో నాకు తెలియమా మామా! అన్నాడు అల్లుడు కృష్ణారావు, మామగార్ని మెచ్చుకుంటూ.

ఇద్దరూ కలిసి బరాట్ కంట్రాక్టు చేసి సుఖముగా వర్తిల్లసాగారు.

[నీతి : మామని అల్లుడు నమ్మినట్లు ప్రజలు ప్రభుత్వాన్ని నమ్ముకోవాలి. నమ్మకాలే శాశ్వతం! బ్రిడ్జిలు ఆశాశ్వతం]